

عنوان مقاله:

ارزیابی توابع کاهش جذب آب در شرایط تنش همزمان شوری و خشکی توسط رقم روشن گندم

محل انتشار:

مجله پژوهش آب ایران، دوره 4، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد جواد نحوی نیا

علی شهیدی -

مسعود پارسی نژاد -

خلاصه مقاله:

برای تعیین چگونگی واکنش گیاهان به تنش هم زمان شوری و خشکی و نقش هر یک از آن ها در کاهش جذب آب، مدل های ریاضی متعددی وجود دارد. مدل های جذب آب در شرایط تنش هم زمان به سه دسته جمع پذیر، ضرب پذیر و مدل های مفهومی تقسیم می شود. در این مطالعه شش تابع کاهش جذب آب ماکروسکوپی وان گنوختن (جمع پذیر و ضرب پذیر)، دیرکسن و آگوستیجن، وان دام و همکاران، اسکگز و همکاران و همایی با استفاده از داده های مزرعه ای کشت گندم رقم روشن ارزیابی شد. آزمایش ها در قالب طرح فاکتوریل در پایه کرت های خرد شده اجرا شد. سطوح مختلف شوری (S_1 , S_2 , S_3) بترتیب معادل ۴/۱، ۵/۴ و ۶/۹ دسی زیمنس بر متر) به عنوان کرت های اصلی و چهار سطح آبیاری (۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴) بترتیب معادل ۵۰، ۷۵، ۱۰۰ و ۱۲۵ در صد نیاز آبی گیاه، به عنوان کرت های فرعی در سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه بیرجند در سال زراعی ۸۵-۱۳۸۴ اجرا گردید. نتایج به دست آمده نشان داد که در سطوح شوری کم واکنش گندم به تنش هم زمان شوری و کم آبی مدل جمع پذیر وان گنوختن خیلی خوب می تواند الگوی جذب آب را شبیه سازی کند. در حالی که در سطوح شوری مدل مفهومی اسکگز بیشترین برآزش را با داده های مزرعه ای دارد. بنابراین به عنوان مدل بهینه جذب معرفی و توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

تنش شوری، تنش خشکی، تابع کاهش، گندم و بیرجند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1379199>

